

Glasbena Matica

ima sicer le pičlo število podpornih udov z malo letno plačo po 2 goldinarja, a vendar napreduje veselo od leta do leta ter skrbi za razvoj naše glasbene literature, ob enem pa tudi za pouk v glasbi.

Ustanovilo je to društvo meseca oktobra l. l. svojo glasbeno šolo, v kateri se poučujejo nadarjeni otroci v igranju na goslih in na glasovirji. V ta namen je najel društveni odbor dva učitelja in jedno učiteljico, ki poučujejo po 12 ur na teden. Učencev je 21, učenk pa 9 v tej šoli in vadi se na goslih 14 učencev, na klavirji pa 9 učenk in 7 učencev.

Ustanovitev te šole je stala mnogo novcev, kajti treba je bilo nakupiti klavir, goslij in drugih šolskih potrebščin; toda še večja težava bo to učilnico na dalje vzdržavati, ker so plače učiteljem in učiteljici, stroški za svečavo, kurjavo, stanovnino i. d. r. izredni izdatki, za katere bo treba tudi izrednega pokritja. Upati je pač, da dobi društvo od vlade primerno subvencijo; toda treba je vsekako, da naši rodoljubi bolj podpirajo to podjetje ter da pristopijo v obilnem številu kot podporni udje h „Glasbeni Matici“.

Odbor je osnoval prvo národno glasbeno učilno, na narodnjakih je, da s krepko materialno podporo omogočijo obstanek tega koristnega zavoda. Nadejati se je, da naši rodoljubi ne bodo zamudili priskočiti „Glasbeni Matici“ na pomoč, da jej bode možno razviti svoje delovanje na vseh strokah glasbene umetnosti.

Da pa odbor „Glasbene Matice“ tudi skrbi za pomnoženje naše glasbene literature, svedoči lepo število za leto 1882. društvenikom razposlanih muzikalij, ki so zares tolike vrednosti in tako lično tiskane, da se mora vsak čuditi, kako more odbor družabnikom za 2 goldinarja toliko podajati.

Če si ogledamo te kompozicije, vidimo, kako vrlo napredujemo na muzikalnem polju. Izdala je namreč „Glasbena Matica“ te dni:

I. F. S. Vilharjev samospev „Mornar“ za bariton na besede Fr. Preširnove (skladba je poklonjena vladiki Strossmajerji) je izborna

delo, ki bode, ako jo poje izurjen pevec, povsod jako ugajala, *) kajti to je zares umetniško izdelana, pa tudi poslušalca ogrevajoča skladba, na kateri gospodu skladatelju čestitamo.

II. F. S. Vilharjeva fantazija za glasovir „V tihem mraku“ je mična salonska kompozicija in te vrste skladeb zelo pogrešamo za naše diletante, ki radi igrajo lahke, posluhu dopadajoče komade in gotovo se bo prikupila ta fantazija brzo našim godcem.

III. A. Foersterjeva „Kitica narodnih napevov“ obseza 11 pesnij v partituri, od katerih je 5 napevov sestavljenih za četvero-glasni mešani zbor. V tej zbirki nahajamo naše domače po vsem Slovenskem znane napeve: a) „Zvonikarjeva“, b) „Vesolja dom“, c) „Pastirska“, d) „Bleško jezero“, e) „Triglav“, f) „Vse mine“, g) „Hej Slovani“, h) „Planinar“, i) „Svarjenje“, k) „Pod oknom“, l) „Popotnik“. Vsa hvala gospodu Foersterju, da se je potrudil mile naše domačinke pravilno harmonizirati, da jih smemo ponosno pokazati tudi najostrejšemu kritiku. Gospod Foerster je pravi strokovnjak in če nam bo na dalje prirejal naše narodne pesni, imeli bomo dragoceno zbirko, s katero se nam bode lahko ponašati pred muzikalnim svetom.

IV. Anton Nedvedov moški zbor „Vojaci na poti“ (partitura in glasovi) na besede Simona Gregorčiča. Dohodki od nečlanom prodanih iztisov pridejo po želji skladateljevi v prid „Narodnemu Domu“. Cena partituri in 4 glasovom po 60 kr., posameznim glasovom po 5 kr.

V. Anton Nedved: „Štirje moški zbori“, poklonjeni čitalničnemu moškemu zboru (partitura). Pesni so: a) „Zvezna“, b) „V ljubim si ostala kraji“, c) „Pod oknom“, d) „Slovo“. Gospod Nedved je nam Slovencem že toliko krasnih napevov ustvaril, da vsigdar radostno pozdravljamo vsako novo skladbo njegovo. Tudi v teh skladbah veje oni genijalni duh, ki znači vse Nedvedove proizvode in smelo trdim, da se bodo nahajale kmalu po vseh naših pokrajinah in tudi drugodi na koncertnih sporedih.

VI. „Lavorika“ III. zvezek. Zbirka slovenskih napevov za 4 moške glasove. V tej zbirki so vsi oni napevi, ki se nahajajo v X., XI. in XII. zvezku partitur, samo da so tu napevi za vsak glas posebej.

*) To skladbo je pel gospod J. Medén v koncertu čitalničnega moškega zbora v ljubljanski redutni dvorani dne 3. decembra l. l (transponirano za tenor). Bila je navdušeno vzprejeta. Pis.

Vse to dobi društvenik „Glasbene Matice“ za 2 goldinarja letnega doneska. Živo priporočam torej še jedenkrat to vrlo društvo vsem rodoljubom, da bi je podpirali s svojim pristopom in žrtvovali vsako leto malo svoto dveh goldinarjev v povzdigo naše domače glasbe.

Vojteh Valenta.

Slovenski glasnik.

„Matica Slovenska“ bode za leto 1882. dala na svetlo te knjige: 1. Letopis, ki bode obsežal raznovrstne znanstvene razprave gg. prof. Erjavca, Valjavca, Valenčaka, Wiesthalerja, Janka Babnika, A. Trstenjaka, Žnidaršiča i. dr.; 2. Lovčeve zapiske, katere je po Turgenevu poslovenil g. Fr. Remec in 3. Spomenik o šeststoletni zvezi Kranjske in slovenskih pokrajin z dinastijo Habsburško. Za Spomenik so do zdaj oglasili svoje doneske gg. prof. Šuklje, Vrhovec, A. Raič, pl. Radič, Ivan Lavrenčič, Fr. Šumi, dr. I. Tavčar, Levec i. dr. Vseh knjig bode nad 50 tiskanih pol, tiskalo se jih bode po 1500 iztisov, Spomenika pa 2000 iztisov, med temi 150 iztisov na posebno krasnem papirji. Doneski za Spomenik se prejemajo še do 1. aprila. Jako je želeti, da bi bilo v njem dostojno zastopano tudi slovensko pesništvo, katero se je zadnja leta tako lepo razvevalo. Zatorej še jeden pot pozivljemo raznovrstne in mnogobrojne pesnike slovenske v prijazno sodelovanje. A obračamo se tudi do vseh slovenskih domoljubov in do vsega slovenskega razumništva z iskreno prošnjo, da bi po svoji moči in domovinski dolžnosti Matico Slovensko boljše materialno podpirali, nego so jo dozdej. Po imenikih zadnjih let pogrešamo le preveč znanih in imovitih domoljubov, katerih bi med matičarji nikoli ne smeli pogrešati. Najboljši pisatelji nimajo veselja do pisanja, ako pri narodu samem ne nahajajo prijaznega odziva in najdelavnejši odbor ne more čilo delati, ako ima zaradi prepičlih Matičinih dohodkov zvezane roke. Novi družabniki za leto 1882. se vzprejemajo še do 1. marcija t. l.

Slovensko dramatično društvo je imelo za leto 1882. svoj občni zbor dne 22. t. m. v Ljubljani. Predsednik g. Ivan Murnik poroča o stanju dramatične šole ter naznanja, da se bode po želji gg. odbornikov v kratkem pouk, ki ga vzprejemajo igralci, premenil in boljše uravnal. One gospodične igralke in gospodje igralci, koje smatrata g. blagajnik in g. tajnik, ki se udeležujeta zdanjih vaj, najposposobnejšim in največ obetajočim, ti se bodo poučevali privatno po ne-